

Elégtelen az ETO módszertani gondozása. Lassú a változásokról való tájékoztatás, hiányzanak a jelzetalakotási segédkönyvek.

Az ETO szovjetunióbeli sorsának alakulására kihatnak azok a viták is, amelyek a rendszer jövőjéről az országban és világszerte zajlanak. A pró és kontra érvek közül hol az egyik csoportnak, hol a másinak van nagyobb hatása. Az utóbbi évek publikációi és a FID-nek az ETO-val kapcsolatos elméleti és gyakorlati állásfoglalásai mindenesetre olyan következtetéseket engednek levonni, hogy az ETO-nak igenis helye van a korszerű információs technológiában.

Ennek jegyében a Szovjetunióban is erőfeszítéseket kell tenni az ETO térhódításának folytatására, illetve mindazoknak a hiányosságoknak a felszámolása érdekében, amelyek e térhódítás ellenében lépnek fel.

/KRISTAL'NYJ, B. V.– BORISOVA, N. D.– VEGER, M. G.– VLADIMIROVA, A. V.: UDK v Gosudarstvennoj sisteme naučno-tehničeskoj informacii. = Naučno-tehničeskaa informacii, Ser. 1. 11. sz. 1988. p. 13– 15./

(Futala Tibor)

Segítség a leégett leningrádi könyvtárnak

A *The Reader's Digest* szerkesztősége 135 000 dollárt utalt át a Kongresszusi Könyvtárnak azzal, hogy tekintse ezt hozzájárulásnak azokhoz az erőfeszítésekhez, amelyek a Szovjetunió Tudományos Akadémiai Könyvtára (Leningrád) tűzkárt szenvedett állományának restaurálását célozzák. Ugyanis 1988 februárjában e század legnagyobb könyvtári katasztrófájában 3,6 millió könyv sérült meg, 400 000 újság és szakfolyóirat pusztult el.

Ez a gesztus bizonyítja, hogy a felmérhetetlen értékű könyvtári gyűjtemények nem egyetlen ország, hanem az egész emberiség közös kincsei, és felelősséggel tartoznak értük.

A *Kongresszusi Könyvtár* koordinálja a leningrádi könyvtárnak nyújtott nyugati segítséget. A *The Reader's Digest* támogatásából a legszükségesebb berendezéseket szerzik be, hogy megkezdhessék a legértékesebb 200 000 könyv feldolgozását és helyreállítását, hogy ismét hozzáférhetővé tegyék őket az olvasók számára.

Az Akadémiai Könyvtárat Nagy Péter alapította 1714-ben. A 20 millió kötetes gyűjteményt évente több száz amerikai szakember keresi fel kutatás céljából.

Az amerikai és nemzetközi segélyakciót *James H. Billington*, a Kongresszusi Könyvtár főigazgatója –

maga is az orosz kultúra szakértője – kezdeményezte. 1988. június 17-én Leningrádban írták alá a két könyvtár képviselői a segítség konkrét formáira vonatkozó jegyzőkönyvet. Fő feladatként a megsérült dokumentumok restaurálását és az elpusztult könyvek pótlását jelölték meg. 1989 áprilisában Washingtonban találkoztak, s részletezték tovább a tennivalókat.

A történelemben egyetlen katasztrófát szenvedett könyvtárnak sem volt elegendő erőforrása ahhoz, hogy gyűjteményeinek minden egyes tételét helyreállítsa. A Kongresszusi Könyvtár 1973-ban dolgozta ki a szakaszos helyreállítás koncepcióját és gyakorlatát, melynek értelmében megfelelő eljárásokkal és a környezeti feltételek megteremtésével először megállítják a dokumentumok állagának további romlását, majd az érték, a használat és a fizikai állapot hármasszempontrendszer szerint megállapított elsőbbségi rendben végzik el a helyreállítási munkálatokat.

/Library receives Reader's Digest grant to help restore fire-damaged Leningrad Library. = Library of Congress Information Bulletin, 48. köt. 35. sz. 1989. p. 297– 299./

(Papp István)